

Neo-nazi's, het gevaar van Blood&Honour

Neo-nazi's blijven ook vandaag een bedreiging vormen. Groepen zoals Blood&Honour zijn bereid geweld te gebruiken. Hoe zijn ze georganiseerd en wat is het gevaar dat uitgaat van neo-nazi's? We beseffen dat neo-nazistische groepen marginaal zijn qua steun in de samenleving. Maar dat neemt niet weg dat er een gevaar van uitgaat, onder meer op het vlak van fysiek geweld tegen andersdenkenden, migranten,... De vele incidenten van racistisch geweld tonen dat gevaar aan.

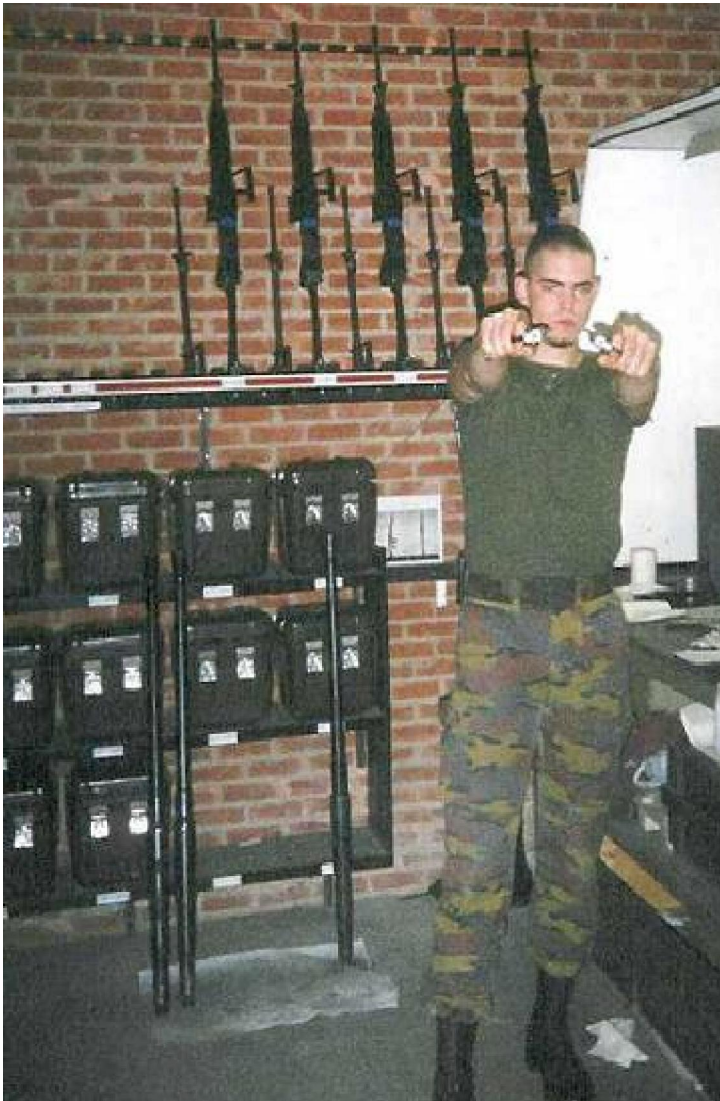

Foto: BBET-lid Thomas B poseert in de kazerne van Leopoldsborg

Blood&Honour

In september 2006 barstte een schandaal uit van militairen in dienst die tevens deel uitmaakten van een neo-nazistische groepering: Blood&Honour. De vele aandacht van de media en de politieke wereld voor deze ontdekking, maakte het neonazistische milieu plots bekend. Nochtans waren er al veel langer pogingen om groeperingen op te zetten.

Midden jaren 1990 werden de eerste activiteiten van Blood&Honour in België waargenomen. Dit leidde zelfs tot een reeks parlementaire vragen in de Senaat. Bert Anciaux vroeg onder meer waarom niet werd opgetreden tegen de neo-nazistische verzendingsdienst Excalibur dat het materiaal van Blood&Honour hier verspreidde. De verantwoordelijke van Excalibur, voorheen jongerenvoorzitter van het VB in Brugge, organiseerde mee de eerste optredens van Blood&Honour in Vlaanderen in 1994. Samen met een VB-verantwoordelijke uit Roeselare werd in 1991 de Leibstandarte A. Hitler (LAH) opgezet wiens jaarlijkse Hitler-herdenking nadien door Blood&Honour werd verdergezet.

Frank Vanhecke van het Vlaams Belang haalde naar aanleiding van de heisa rond BBET en de wapenvondsten bij neo-nazi's meermaals uit naar de "bietekwieten" van Blood&Honour. Nochtans was het in zijn eigen partij-afdeling dat de eerste stappen werden gezet om die organisatie ook in Vlaanderen op te zetten. Meer zelfs, het was zijn eigen jongerenverantwoordelijke in Brugge die er een grote verantwoordelijkheid voor droeg.

In de media verscheen er in 1994 een onopvallend klein artikel over rellen na een optreden met skinheadgroepen in Oudenburg (vlakbij Brugge). Eén van de opgepakte was Yannick Pollet uit Brugge, de toenmalige jongerenverantwoordelijke van het Vlaams Blok in Brugge. Het optreden was wellicht één van de eerste wapenfeiten van Blood&Honour in België. Het was pas kort nadien dat Pollet uit het VB stapte uit onvrede met het feit dat figuren die veel minder opofferingen deden voor de partij toch gemakkelijker postjes kregen toebedeeld door Vanhecke. Meer bepaald had Pollet het niet begrepen op Yves Buysse.

Pollet nam deel aan verschillende activiteiten van Blood&Honour in Engeland en verspreidde het materiaal van die organisatie via zijn postorderbedrijf Excalibur dat van zichzelf beweerde het grootste neo-nazi postorderbedrijf van Europa te zijn. Tevens dook Pollet op in de middens van het Odal Actiecomité, de poging tot opvolging van de Vlaamse Militanten Orde (VMO) en de voorloper van een actieve kern van Blood&Honour in Vlaanderen. Ian Stuart en Screwdriver lagen aan de basis van Blood&Honour. Op een concert in 1994 in Londen werd Pollet opgepakt.

Excalibur was volgens de minister van justitie in 1996 een "publicatie die uitgegeven wordt door een neo-nazistische werkgroep uit West-Vlaanderen « Leibstandarte A. Hitler » (LAH), naar de buitenwereld toe ook genoemd « Leergangen algemene historiek » (LAH). Deze groep met een beperkt aantal leden, doch meerdere sympathisanten, bestaat sedert einde 1991, en wil het nationaal-socialistisch gedachtegoed levendig houden en verspreiden. Zekere leden en bestuursleden zijn tevens lid of mandataris van het Vlaams Blok in de regio. LAH organiseert praktisch elk jaar een A. Hitlerherdenking in gesloten kring." De minister stelde dit in een antwoord op een parlementaire vraag.

Het VB zat verveeld met de verwijzing naar haar partij en wist heel goed dat Yannick Pollet inmiddels de partij had verlaten om de VNP (Vlaams Nationalistische Partij) op te zetten, een initiatief dat weinig succes kende. Roeland Raes maakte van dat feit gebruik om in augustus 1996 een bijkomende vraag te stellen aan de minister van justitie: "Op welke informatie hij zich baseert om te beweren dat Vlaams Blok-mandatarissen zouden betrekking hebben met de groep « LAH »; Welke mandatarissen in het antwoord bedoeld worden." De minister antwoordde: "De Staatsveiligheid heeft inderdaad kunnen vaststellen dat bepaalde LAH-leden ook lid zijn van het Vlaams Blok, die verantwoordelijke plaatsen op het lokale niveau bekleden." Maar namen noemen, deed hij niet. "Het is de Veiligheid van de Staat niet toegelaten de naam van personen, die zijn aandacht hebben getrokken, bekend te maken." Kort voordien (mei 1996) was A. Horrie verdwenen als verantwoordelijke voor het Vlaams Blok in Roeselare. Ook Horrie lag mee aan de basis van de Leibstandarte

A. Hitler.

De groep die de eerste activiteiten van Blood&Honour in dit land organiseerde, had goede contacten met onder meer Bert Eriksson van de vroegere VMO. Een aantal neo-nazistische groepen organiseerden in 1997 een tegenbetoging tegen een anti-fascistische betoging in Brugge (gericht tegen fascistisch geweld). Onder de tegenbetogers onder meer Eriksson naast skinheads, VB'ers en neo-nazi's (waaronder ook Nederlandse neo-nazi's zoals Joop Glimmerveen).

Maart 2007: Blood&Honour houdt een herdenking op het Duitse kerkhof in Lommel. Hier zie je de Nederlandse veteraan Joop Glimmerveen samen met de would-be Hitler-lookalike Stefan Wijkamp. Die laatste sprak de aanwezigen toe en stelde dat de Duitsers beter hadden gewonnen. Glimmerveen is een oudgediende, hij lag mee aan de basis van de Nederlandse Volksunie in 1971. De NVU had vanaf 73 overigens ook een Vlaamse ondervoorzitter: Roeland Raes (nadien ook ondervoorzitter van het VB tot 2001). Glimmerveen heeft nu wel gebroken met wat overblijft in de NVU, die zijn volgens Joop niet zuiver genoeg.

Volgens verschillende insiders zou Pollet vandaag niet meer actief deelnemen aan de werking van Blood&Honour, ook al was hij één van de oprichters ervan. Wel houdt Pollet nog steeds zijn skinheadwinkel open in Brugge (Hitshop) vlakbij het café De Kastelein dat in opspraak kwam omwille van het racistische geweld dat in mei 2006 plaatsvond door bezoekers van het café.

Uit de parlementaire vragen en de antwoorden van de minister blijkt dat reeds in 1996-97 heel wat informatie bekend was over de activiteiten van de groep die aan de basis lag van Blood&Honour. Het gewelddadig karakter van de groep en de neo-nazistische activiteiten waren reeds bekend. Er waren verschillende incidenten met geweld, waaronder een granaataanslag in januari 1997. Toch is nadien zo'n 10 jaar gewacht vooraleer werd opgetreden tegen neo-nazistische kringen. Bovendien lijkt het erop dat Blood&Honour Midgard ongemoeid wordt gelaten.

Een andere opvallende vaststelling is dat de minister van justitie in 1996-97 stelde dat in deze neo-nazistische organisaties verschillende kaderleden van het VB actief waren, onder meer in de Leibstandarte Adolf Hitler (LAH) dat ieder jaar een Hitler-herdenking organiseerde. Die traditie werd voortgezet door Blood&Honour Midgard.

10 jaar na deze parlementaire discussies, moeten we ons de vraag stellen waarom er zo lang niet is opgetreden tegen neo-nazistische activiteiten. Daarnaast wordt het duidelijk dat het VB hypocriet is als het zich vandaag in harde woorden uitspreekt tegen Blood&Honour. De origine van deze groepering in België ligt immers bij figuren die kaderlid waren van het Vlaams Blok en dat in het Brugge van Vanhecke... Uiteraard moet het VB zich distantiëren van Blood&Honour en andere neo-nazi's. Tegenover een breed kiespubliek is het immers niet nuttig om banden te hebben met marginale opvattingen en methoden.

Verdeeldheid in Blood&Honour

De haat van Blood&Honour richt zich natuurlijk tegen migranten, andersdenkenden en al wie afwijkt van hun normen. Opvallend is ook dat hun haat zich evenzeer richt tot concurrerende groeperingen. Zo zijn (of waren) er ook in Vlaanderen twee groepen die de traditie van Blood&Honour claimden en die elkaar het licht in de ogen niet gunden.

1. Midgard

De oudste versie van Blood&Honour in dit land noemt zichzelf B&H Midgard (door de tegenstanders steevast "shitgard" genoemd). Deze groep komt voort uit de originele Brugse groep die B&H in dit land introduceerde. Toen in mei 2006 een zwarte man voor het Brugse skinheadcafé 'De Kastelein' werd neergestoken, vond de politie bij een huiszoeking in dat café heel wat materiaal van B&H.

Blood&Honour Midgard is de afgelopen jaren ook gaan bouwen aan een kern in de provincie Antwerpen. Daartoe vond het steun bij een aantal rechtse skinheads in Turnhout. Die waren betrokken bij tal van gewelddadige acties, met onder meer een aanval op het lokale jeugdhuis. Naar verluidt was er een vergadering van de aanhangers van Blood&Honour in een café dat nauw gelinkt is aan het VB (De Schalmei). Eén van de Turnhoutse skinheads van Blood&Honour werd tijdelijk opgepakt na het racistisch geweld in Brugge. Hij kwam echter op voorwaarden vrij.

Het was de afdeling in de Antwerpse provincie die in 2007 de 'Adolf Hitler herdenking' van Blood&Honour organiseerde rond het tijdstip van de verjaardag van Hitler (20 april). Het is ook B&H Midgard dat tal van concerten organiseert in dit land. Na het verbod op B&H in Duitsland, werd geregeld uitgeweken naar België voor dit soort optredens. Andere strekkingen van B&H verwijten Midgard teveel bezig te zijn met optredens, cafébezoeken en ander lichtvoetige apolitieke activiteiten.

2. BBET

De andere tak van Blood&Honour Vlaanderen noemde zichzelf 'Bloed, bodem, eer, trouw' (BBET). Deze tak probeerde zich inhoudelijker op te stellen, het is onduidelijk of er na de arrestaties in september 2006 een poging zal zijn om deze groep verder te zetten. Alleszins staan er reeds anderen klaar om te werken met een groep rond "Combat 18".

BBET organiseerde in de zomer van 2004 een internationale bijeenkomst met een gekende neo-nazi uit de VS. Het deed dit in een zaal van VB-gemeenteraadslid Frieda Foubert in Waasmunster. Toen dit te veel ruchtbaarheid kreeg (onder meer door het bekendmaken van de bijeenkomst door Blokbuster), moest BBET uitwijken naar een andere zaal en verdween Foubert (tijdelijk) uit het VB. Later haalde Francis Van den Eynde haar terug binnen, maar naar verluidt zou ze nu toch gebroken hebben met het VB. Het was ook in haar café dat de inmiddels overleden neo-nazistische leider Bert Eriksson een opmerkelijk interview gaf (over het

opgraven van het lijk van de Nederlandse nazi Anton Mussert).

In BBET-kringen bleken heel wat wapens te circuleren. Gecombineerd met soms waanzinnige standpunten, is dat natuurlijk gevaarlijk. De groep stelde openlijk dat het sympathie had voor de bomaanslag van Timothy McVeigh in Oklahoma. Er werden 17 BBET'ers opgepakt en dat lijkt meteen het einde te betekenen van deze organisatie. Zeker toen ook bleek dat een aantal figuren niet enkel met politiek terrorisme bezig was, maar ook met ordinaire criminaliteit.

VB moet zich distantiëren

Het VB heeft weinig keuze en moet zich distantiëren van Blood&Honour. Ook al ging er een publieke activiteit door in een zaal van een VB-gemeenteraadslid. Ook al verklaarde de Amerikaanse neo-nazi professor Robert S Griffin naar aanleiding van een bezoek aan de Belgische Blood&Honour afdeling dat zijn gastheren (Joeri V. uit Dendermonde en Mark H uit Antwerpen) actief waren bij het VB.

De partij beseft echter maar al te goed dat de overgrote meerderheid van haar kiezers niet akkoord gaat met de methoden en opvattingen van groepen als Blood&Honour. De partij moet zich dus wel distantiëren. Toch alleszins als dit publiek bekend wordt. In 2004 werd Frida Foubert van het VB in Waasmunster tijdelijk uit de partij gezet nadat bekend werd dat Blood&Honour een bijeenkomst organiseerde in haar zaal. Toen de media-aandacht was gaan liggen, haalde Francis Van den Eynde haar terug binnen in de partij...

Hetzelfde zagen we reeds in 1996 in Brugge. Toen pleegde een jong lid van het Vlaams Blok een bomaanslag op zichzelf. Het ging om een ex-militair die uit het leger was gezet wegens openlijke nazi-propaganda. De betrokkene, Jeroen M, was lid van het VB en een leidinggevend figuur van de jongerenorganisatie NJSV in de thuisstad van Frank Vanhecke. Jeroen M pleegde een bomaanslag op zichzelf om de anti-racisten van Blokbuster te beschuldigen, maar hij viel al snel zelf door de mand. Ook toen moest het VB zich snel distantiëren van de betrokkene.

Welk antwoord?

Wij denken dat Blood&Honour een gevaarlijke groepering is. Naar aanleiding van het verbod op deze organisatie in Duitsland werden heel wat wapens gevonden. In Oost-Europa kennen gewelddadige neo-nazi's een opmars. Uiteraard moet opgetreden worden tegen de criminele feiten van dit soort groepen, dat heeft niets met politiek te maken. Maar er is ook een politiek antwoord nodig. Het volstaat niet om het geweld zelf af te keuren, we moeten ons ook verzetten tegen een politiek klimaat dat racisme versterkt. In een dergelijk klimaat kunnen marginale groepen zich gesterkt voelen en tot de aanval overgaan.

Foto. Bert Eriksson, jarenlange vriend van Karel Dillen en de man die mee aan de basis lag van het Vlaams Blok, spreekt hier in 2001 op een bijeenkomst van de nazi-groep 'Blood and Honour' ter nagedachtenis van de geboortedatum van Hitler (20 april).